

Euroopa kuuleb, ent kas meil on midagi öelda ?
Toivo Klaar
MÜ'06

Euroopa Komisjon on käivitanud ulatusliku kampaania kaasamaks Euroopa Liidu kodanikkonda arutellu Euroopa tuleviku üle. „Debate Europe“ leheküljel on käinud üle miljoni külastaja ja juuli keskpaigaks oli ligi 13000 inimest pannud kirja oma arvamuse EL tulevikust. Eestikeelsele leheküljel oli 17.juuli seisuga kaks eestikeelset üherealist Euroopa Liidu vastast lauset stiilis „ei eurosovhoosile“.

Kas sellest järeldub et vaatamata üleskutsele avaldada arvamust ei ole eestlastel lihtsalt midagi öelda? Või puuduvad meil erinevalt teistest rahvustest piisavad teadmised, et midagi arvata? Või ei meeldi eestlastele lihtsalt ei meeldi antud formaat? Või on tegemist sümptomiga mis viitab hoopis tõsisemale haigusele, mida võiks nimetada kodanikuühiskonna (ja seega kodanike) puudumiseks?

Kuna kodanikuühiskond kui teema leiab kajastamist teistes loengutes Metsaülikooli vältel siis keskendub antud long küsimusele, mis on see, mis teeb eestlasest (poliitiliselt) eurooplase ja mis on ning mis võiksid olla Eesti ja eestlaste huvid Euroopa Liidu arengu kujundamisel. Ning arutelule selle üle, mida on vaja selleks, et kujundada senisest oluliselt tugevam eestlaste hääl Euroopas.